

ret, thi han kan jo sagtens passe paa, at det ikke kommer ind i den tilstødende Ager. Forsaavidt Mindretallet under Nr. 8° har stillet Vædringsforslag om, at de Bekommende skulle være forsynede med Certifikater, eller hvad man vil kalde dem, som de skulle gaa med i Kommen og paa Forlangende forevise for Politiet, saa tror jeg, at det er en aldeles upraktisk Bestemmelse. At Politiet skal gaa og undersøge disse Certifikater, er virkelig ikke praktisk, thi det er i Reglen smaa Børn, som saaledes gaa og trække med en Ko, og de kunne ikke gaa med en saadan Tilladelse i Kommen. Jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg gjentager den Henstilling til den høitærede Formand, som jeg tillod mig at gjøre, med Hensyn til Afstemningsmaaden.

Formanden: Med Hensyn til den Henstilling, som den ærede Taler gjorde, maa jeg gjøre opmærksom paa, at, hvis Vædringsforslaget under Nr. 23 kun havde været stillet som et selvstændigt Vædringsforslag til Lovforslagets § 11, saa kunde jeg maasse nok have søiet det ærede Medlem i hans Dasse, men det ærede Medlem vil se, at dette Vædringsforslag ogsaa er forlangt betragtet som Underændringsforslag til Vædringsforslaget under Nr. 22. Da dette er saa, vilde det let fremkalde Forvirring, om jeg fulgte Henstillingen. Men dertil kommer, at om end Afskilligt kunde tale for det ærede Medlems Opfattelse, saa feiler det ikke, at der er andre Medlemmer, som have opfattet Sagen paa anden Vis. Jeg maa derfor vedblivende finde det rigtig at lade det bero ved den Afstemningsorden, jeg har angivet.

Ogenbøll: I Henhold til den høitærede Formands Udtalelse vil jeg paany indtrængende opfordre ærede Medlemmer til at stemme imod begge Vædringsforslag, baade Nr. 23 og Nr. 28.

Thygesøn: Det, som den sidste ærede Taler udtalte, er saa stemmende med min Anskuelse, at jeg kunde indskrænke mig til at henholde mig til ham; der er imidlertid dog forskellige Punkter, jeg maa berøre. Eigelom

det ærede Medlem, maa jeg saaledes betragte de to Vædringsforslag, det under Nr. 23 og det under Nr. 28, under Et, idet ogsaa jeg tror, at de tildels falde sammen. Hvad angaar Mindretalsforslaget under Nr. 23, saa fremrullede det ærede Medlem, der motiverede det, unægtelig et ganske kjønt Billede af en Kone, der gaar med sin Ko langs en Veigrøft. Jeg tror, at Billedet kunde udsmykkes endnu mere, men det skal jeg ikke indlade mig paa, idet jeg iøvrigt skal erkjende, at det Forslag, som han og hans Medforslagsstillere have fremsat, vistnok er stillet af et virkelig velvilligt Sindelag mod Smaamænd. Jeg vil imidlertid dog gjøre opmærksom paa, at netop efter hvad den ærede Forslagsstiller har forklaret os igaar angaaende den Dndskab og det Gaardmandsaristokrat, der kan findes mellem Raboer indbyrdes, vil denne Dndskab absolut blive næret, hvis et saadant Forslag gaar igjennem. Negter man en Husmand denne Græsning, saa saar han Had til den Mand, paa hvis Samtykke det beror. Sogneraadet kommer ogsaa i Forlegenhed, thi det vil nødigt lægge sig ud med Gaardmanden ved at støtte den mindre Lodseier ligeoverfor ham. En sliq Bestemmelse vil derfor virkelig lægge Spiren til Misforstøelse netop hos dem, hos hvem man for Tiden netop mindst ønsker, at den skal opstaa. Det er en af Grundene, hvorfor jeg vil tilraade at stemme imod det nævnte Vædringsforslag. Dernæst maa jeg bemærke, at det affurat gaar ud paa det Samme som Forslaget under Nr. 28, hvilket jeg ogsaa vil stemme imod. Forslagene gaa nemlig begge ud paa at indrømme en Tilladelse, der ganske vist hidrører fra et velvilligt Sindelag, men som bliver givet paa Veifredens Bekostning. Veifreden vil efter disse Forslag fuldstændig ophøre i hele Landet. Vistnok er det Meningen med Forslaget under Nr. 28, at den der givne Undtagelse kun skal være gjældende, naar Kreaturer rent til fælledigt komme ind paa Veien, men give vi først noget los paa det Princip, der hos os har været gjældende fra evige Tider — havde jeg nær sagt — nemlig det, at Veifreden skal være fuldstændig, saa er Spillet gaaende. Uagtet nemlig Principet om Veifred hos os har været erkjendt i mangfoldige Tider,